

For det første undtager lovforslaget i § 40, stk. 2, direkte bevillingshaverne fra bestemmelserne dels i § 19-22 om køberet for staten til flydende kulbrinter, dels i § 29 om overdragelse af tilladelser.

Når bestemmelserne om køberet for staten til flydende kulbrinter ikke skal gælde for D.U.C. skyldes det, at aftalen af 1981 med D.U.C. efter forhandlingsresultatet vil indeholde bestemmelser om køberet for staten.

Lovforslagets § 29 om overdragelse af tilladelser omfatter ikke bevillingen med A. P. Møller-selskaberne, der tidligere har fået tillagt en begrænset ret til indbyrdes overdragelse af bevillingen. Bevillingen kan ifølge dens § 13 i øvrigt ikke overføres til andre uden samtykke fra energiministeren.

Endelig tilføjes, at der er enighed med bevillingshaverne om, at der ved fastsættelse efter § 14 af tidspunktet for påbegyndelse af indvinding tillige skal tages hensyn til bevillingshavernes behov for et bæredygtigt økonomisk grundlag, og at bestemmelsen i § 15, stk. 2, tænkes anvendt på en sådan måde, at udnyttelsen fortsat vil være økonomisk. I tilfælde af uenighed skal tvister løses ved voldgift, hvilket vil blive søgt hjemlet i et ændringsforslag, der fremsættes snarest.

Den anden gruppe af undtagelser udgøres af de bestemmelser, der som følge af deres eget indhold ikke har betydning for den eksisterende bevilling, da de omhandler tilladelser og vilkårene herfor. Det drejer sig om følgende bestemmelser: §§ 3-9, 12, 13, § 27, stk. 2, §§ 31-33 og § 34, stk. 2.

Lovforslaget bygger som den tidligere lov på det princip, at rettighedshavernes virksomhed i vidt omfang reguleres ved individuelt fastsatte vilkår i de enkelte tilladelser eller senere godkendelser af f.eks. indvindingsplaner, hvilket muliggør en løbende tilpasning efter ændrede ydre forhold såsom ny geologisk viden eller nye økonomiske forudsætninger.

Den nye aftale med bevillingshaverne indebærer, at eneretsbevillingen undergives styringsmuligheder, der i vidt omfang svarer til vilkår, der vil blive fastsat i nye bevillinger, såvel i henseende til efterforskningsforløbet som i forbindelse med godkendelse af indvindingsforanstaltninger.

Spørgsmål 23:

Hvilke konsekvenser har det for statens beskatningsret, at D.U.C. ikke er omfattet af § 9? Er der tale om, at D.U.C. ud over arealafgift, produktionsafgift og de gebyrer og engangsudgifter, som er nævnt i bemærkningerne (s. 9) også kan påberåbe sig frihed for beskatning på andre områder? Betyder det eksempelvis, at staten ikke kan fastsætte en afgiftsbetaling, der står i forhold til det økonomiske udbytte.

Ministeren bedes indhente en kommentar til disse spørgsmål fra D.U.C.

Svar:

Lovforslaget § 9 vedrører de økonomiske vilkår i fremtidige tilladelser, bl.a. i form af produktions- og arealafgifter, og som anført i bemærkningerne (side 13, højre spalte) træder disse afgifter ikke i stedet for den almindelige indkomstbeskatning, herunder den bebudede beskatning af indkomster ved olie- og gasudvinding.

Afgifterne for de nuværende bevillingshaver er fastlagt i § 10 i eneretsbevillingen af 8. juli 1962. Bestemmelserne heri og i lovforslagets § 9 indebærer ingen begrænsning i statens almindelige beskatningsret.

Jeg har anmodet bevillingshaverne i D.U.C. om en kommentar til de rejste spørgsmål. Svaret vil blive fremsendt, når det foreligger.

Spørgsmål 24:

Hvilke parallelle bestemmelser til § 13, stk. 2 og stk. 3, findes der i den nye aftale med D.U.C.?

Svar:

Bestemmelserne i lovforslagets § 13, stk. 2 og 3, har bl.a. til formål at sikre, at konstaterede kommercielt udnyttelige forekomster ikke henligger uudnyttede.

Samme sigte har reglerne i § 2 i forslag til lov om regulering af eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund, hvorefter eneretten til et område omfattet af undtagelseskategorierne i stk. 1 kun kan bevares, når betingelserne i stk. 2-5 er opfyldt.

Dette indebærer, at retten til arealer, der rummer kommercielt udnyttelige forekomster, kun kan bevares, hvis fyldestgørende ansøgning om godkendelse af indvindings-